

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,
Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț din 24 mai 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, declarat de avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului

Casianovici Victor Boris, născut la 10 martie 1987, originar și domiciliat în or.Edineț, str.N.Moroșanu 35.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 22.10.2012 - 24.05.2013,
2. Instanța de apel: 21.06.2013 - 02.07.2014,
28.11.2014 - 16.03.2016,
3. Instanța de recurs: 29.08.2014 - 21.10.2014,
17.05.2016 - 15.06.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 24 mai 2013, Casianovici Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) la 15 ani închisoare și în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal la 12 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 23 de ani închisoare.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată în întregime pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț din 23.12.2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 25 de ani închisoare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Casianovici Victor în beneficiul succesorului părții vătămate Demcenco Olga, a prejudiciului material în sumă de 19130,88 lei.

2. Potrivit sentinței, instanța a constatat că Casianovici Victor Boris, la 16 iunie 2012, ora 19.30, urmărind scopul de a se îmbogăți, a pătruns în casa cet.Curtiș Nadejda, a.n.1935, din or.Edineț, str.O.Cirimpei 81, unde, în scopul sustragerii bunurilor materiale, a atacat-o pe aceasta, aplicînd violență periculoasă pentru viața și sănătatea ei exprimată prin multiple lovituri cu pumnii în cap și diferite părți ale corpului, aplicîndu-i lovituri în regiunea abdomenului și labei piciorului drept, cu un cuțit de bucătărie, găsit în casă, după care, continuîndu-și acțiunile criminale, a sustras din casa părții vătămate mijloace bănești în sumă de 700 lei.

Tot el, la 16 iunie 2012, ora 19.30, în aceleași circumstanțe, dîndu-și seama de caracterul acțiunilor sale, prevăzînd urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționînd cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, cu un cuțit de bucătărie, găsit în casa cet.Curtiș Nadejda, a.n.1935, din or.Edineț, str.O.Cirimpei 81, i-a aplicat acesteia lovituri în regiunea abdomenului și labei piciorului drept, precum și a lovit-o

de mai multe ori cu pumnii în cap și diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora victima a decedat în scurt timp, în spitalul raional Edineț.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.107 din 17.06.2012, moartea cet.Curtiș Nadejda a survenit în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis exprimat prin hemoragie subarahnoidiană și în ventricolii cerebrali ce se confirmă cu datele expertizei medico-legale a cadavrului și documentelor medicale. De asemenea, la expertiza cadavrului au fost depistate hemoragii în țesuturile moi ale capului, edem și echimoze multiple la față, urechi, gât, umărul și antebrațul stîng, mîini, care se califică drept vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Plăgile regiunii epigastrice pe dreapta, penetrantă în cavitatea peritoneală și a plantei piciorului drept au fost produse prin acțiunea unui obiect tăietor-înțepător, se califică drept vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocații Gh.Rădeanu și M.Barbaroș în numele inculpatului și inculpatul V.Casianovici, care au solicitat casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să se dispună achitarea lui V.Casianovici, pe toate capetele de învinuire din motiv că fapta nu a fost comisă de către acesta; - instanța nu a motivat suficient condamnarea lui V.Casianovici; - la baza sentinței au fost puse doar probele acumulate la faza urmăririi penale, care nu dovedesc cert vinovăția inculpatului; - instanța a reținut declarațiile martorilor A.Celac și D.Rusu de la faza urmăririi penale, care nu au fost prezente în ședințele de judecată; - instanța a examinat cauza unilateral, încălcînd dreptul inculpatului la un proces echitabil; - instanța eronat a apreciat declarațiile inculpatului date la faza urmăririi penale drept veridice, iar pe cele date în cadrul cercetării judecătorești drept metodă de eschivare de la răspundere penală; - instanța nu a verificat motivul autoincriminării inculpatului și comportamentul acestuia, care pune la îndoială responsabilitatea lui; - probele acumulate pe cauză nu sînt suficiente și pun la dubiu circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2014, apelurile declarate de avocații Gh.Rădeanu și M.Barbaroș în numele inculpatului și inculpatul V.Casianovici, au fost respinse ca nefondate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul M.Barbaroș în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocînd aceleași temeiuri ca și în apelurile declarate, inclusiv și faptul că instanțele și-au bazat concluziile de vinovăție a inculpatului pe declarațiile martorului D.Rusu, care nu a fost audiat în ședințele de judecată, neîntemeiat fiind reținute declarațiile acestuia date în faza urmăririi penale.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 octombrie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul M.Barbaroș în numele inculpatului, casată total decizia instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției date, instanța de recurs a indicat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apeluri, inclusiv asupra faptului că instanța a pus la baza sentinței de condamnare a inculpatului V.Casianovici declarațiile martorului D.Rusu date de către acesta în cadrul urmăririi penale, dar care nu a fost audiat de către instanțele judecătorești și declarațiile căruia nu au fost cercetate în ședințele de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, apelurile declarate de avocații Gh.Rădeanu și M.Barbaroș în numele inculpatului și inculpatul V.Casianovici, au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet și sub toate aspectele, și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor,

corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.151 alin.(4) și 188 alin.(3) lit.c) Cod penal.

Consecvent, a indicat instanța de apel că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile date de V.Casianovici în calitate de bănuț, învinuit, prin care acesta și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor imputate; de succesul părții vătămate O.Demcenco, martorii A.Celac, V.Ursati, N.Frecăuțan, D.Rusu, specialistul-expert judiciar medico-legist S.Vrenea, date în cadrul cercetării judecătorești și acetle - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 16.06.2012 și 17.06.2012; de examinare a cadavrului; de reproducere a faptei la fața locului de către V.Casianovici din 05.09.2012; de recunoaștere a persoanei din 15.09.2012; rapoartele de expertiză medico-legală a cadavrului nr.107 din 17.06.2012; de expertiză psihiatrico-psihologică legală de staționar nr.27s-2013 din 10.04.2013; de expertiză psihiatrico-legală nr.98s-2013; actul de expertiză psihiatrico-legală nr.378a-2012 din 20.09.2012.

La fel, instanța de apel a luat în considerație încheierea Judecătoriei Edineț din 18.02.2013, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea avocatului V.Martin împotriva ordonanței procurorului C.Gheras din 23.11.2013 privind refuzul în pornirea urmării penale în baza plîngerii formulate de avocat, prin care au fost contestate acțiunile inspectorului poliției criminale a CPR Edineț N.Frecăuțan.

Într-o altă ordine de idei, reieșind din argumentele apelurilor, instanța de apel a constatat că, avînd în vedere procesele-verbale de informare despre terminarea urmării penale și de prezentare a materialelor de urmărire penală, încălcări de procedură la faza urmării penale nu au fost comise.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut cont de prevederile art.61, 75 și 77 Cod penal, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptelor și persoanei inculpatului, în raport cu pericolul social concret al faptelor comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o pe parcursul judecării cauzei, de circumstanțele agravante, și anume săvârșirea infracțiunii de o persoană care anterior a mai fost condamnat; precum și de faptul că, în ședința de judecată, vina nu și-a recunoscut-o.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul M.Barbaroș în numele inculpatului care, invocînd prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțării unei noi hotărîri, prin care V.Casianovici să fie achitat, pe motiv că faptele imputate nu au fost comise de către acesta, or, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - instanța a admis încălcarea normelor de procedură statuate la art.413 alin.(1), (3), (4) și 414 alin.(3) Cod de procedură penală; - nu a dat o nouă apreciere obiectivă probelor administrate; - nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina și că într-o astfel de situație urma să aplice prevederile art.3 Cod penal; - instanțele de fond eronat și-au întemeiat concluziile pe recunoașterea vinei inculpatului, reconstituirea faptei, experimentul efectuat de către organele de urmărire penală, cu acceptul învinuitului la data respectivă și pe declarațiile martorilor A.Celac, D.Rusu și N.Frecăuțan, care au fost arbitrar apreciate; - instanțele eronat au stabilit concursul ideal de infracțiune și eronat au individualizat pedeapsa penală.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opiniile succesului părții vătămate și a procurorului expuse în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în

cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui V.Casianovici în baza art.151 alin.(4) și 188 alin.(3) lit.c) Cod penal, pe motiv că faptele imputate nu au fost săvîrșite de către acesta și că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunilor incriminate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul V.Casianovici, succesorul părții vătămate O.Demcenco, martorii V.Ursati, N.Frecăuțan, A.Celac, specialistul S.Vreimea, a cercetat declarațiile inculpatului date la urmărirea penală, actele cauzei, inclusiv, procesele-verbale de cercetare la fața locului și planșa fotografică din, prin care s-a stabilit locul comiterii infracțiunii de către inculpat, de verificare a declarațiilor inculpatului la locul infracțiunii din 05.09.2012, de recunoaștere a persoanei din 15.09.2012, potrivit căruia A.Celac l-a recunoscut pe V.Casianovici ca persoana care a ieșit din casa părții vătămate; rapoartele de expertiză medico-legală a cadavrului nr.107 din 17.06.2012, de expertiză psihiatrico-psihologică legală de staționar nr.27s-2013 din 10.04.2013, de expertiză psihiatrico-legală nr.98s-2013, actul de expertiză psihiatrico-legală nr.378a-2012 din 20.09.2012, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.151 alin.(4) și 188 alin.(3) lit.c) Cod penal integral a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, suplimentar cercetîndu-le în ședința instanței de apel, inclusiv audiind suplimentar și martorul D.Rusu și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Colegiul penal constată că, instanțele de fond, au dat probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, verificate și cercetate în ședințele de judecată, precum și a celor administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Casianovici în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.151 alin.(4) și 188 alin.(3) lit.c) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Instanța de recurs consideră corecte concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului V.Casianovici, deoarece acestea rezultă din cumulul de probe administrate, inclusiv din declarațiile date de către acesta în calitate de bănuț și învinuit, prin care și-a recunoscut vina și a arătat cu lux de amănunte circumstanțele în care a comis infracțiunile, circumstanțe care puteau fi cunoscute numai de către el. La fel, vinovăția inculpatului se confirmă și prin declarațiile martorilor V.Ursati, A.Celac, care cert a indicat că anume pe inculpat l-a văzut ieșind din casa părții vătămate, N.Frecăuțan, care a relatat că inculpatul a recunoscut că a comis faptele imputate nefiind impus de nimeni, D.Rusu, care a confirmat că l-a văzut anume pe V.Casianovici ieșind din casa părții vătămate, care avea îmbrăcate pe mîni mănuși albe, procesele-verbale de verificare a declarațiilor inculpatului la locul infracțiunii din 05.09.2012, potrivit căruia V.Casianovici a indicat împrejurările în care a comis infracțiunile, de recunoaștere a persoanei din 15.09.2012, potrivit căruia A.Celac l-a recunoscut pe V.Casianovici ca persoana care a ieșit din casa părții vătămate.

Conținutul probelor menționate, analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpatul V.Casianovici a faptelor imputate.

Colegiul penal atestă că, potrivit art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În acest sens, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele recurentului, precum că instanța de apel a respins demersul apărării referitor la audierea martorului A.Celac, deoarece înaintînd demersul dat, apărarea nu a indicat că contestă declarațiile acestuia, dar a menționat, precum că în decizia anterioară a instanței de recurs este indicat că martorul urmează a fi audiat nemijlocit în instanța de apel. Verificînd aceste argumente, se constată că acestea nu se adeveresc, martorul A.Celac a fost audiat în ședința primei instanțe în prezența inculpatului și avocatului acestuia, care i-au înaintat întrebări, instanța de apel a cercetat aceste declarații, inclusiv și cele date la urmărirea penală, consemnîndu-le în procesul-verbal a ședinței de judecată, iar în decizia anterioară a instanței de recurs s-a indicat doar asupra faptului că instanța a reținut declarațiile martorului D.Rusu, care nu au fost cercetate de instanța de fond și nici nu a fost verificată la judecarea cauzei în ordine de apel.

Totodată, contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal constată că la ședința instanței de apel din 16.04.2015, a fost audiat martorul D.Rusu, care a declarat că anume pe V.Casianovici l-a văzut ieșind din casa părții vătămate, l-a văzut bine pe acesta deoarece a trecut pe lîngă ea și i-a văzut fața, acesta avea pe mîni mănuși de construcție de culoare albă și care la întrebarea tatălui său a răspuns în limba rusă că d-na Nadejda este în casă, ulterior l-a recunoscut pe inculpat în cadrul acțiunilor procesuale de la faza urmăririi penale, indicînd cifra care îi era atribuită acestuia.

Astfel, reieșind din cele relevate *supra*, instanța de apel, luînd în considerație cumulul de probe administrate, examinîndu-le în condițiile prevederilor art.100 și 101 Cod de procedură penală, corect a pus la baza deciziei probele administrate atît la faza urmăririi penale, cît și la faza cercetării judecătorești în prima instanță și în cea de apel, inclusiv cele contestate de recurent - declarațiile inculpatului prin care a recunoscut vina, procesul-verbal de reconstituire a faptei la fața locului, declarațiile martorilor A.Celac, D.Rusu și N.Frecăuțan, or, probele administrate coroborează între ele, completîndu-se reciproc, demonstrînd vinovăția inculpatului, care prin actul de expertiză psihiatrico-legală nr.378a-2012 din 20.09.2012, rapoartele de expertiză psihiatrico-psihologică legală de staționar nr.27s-2013 din 10.04.2013 și de expertiză psihiatrico-legală nr.98s-2013, a fost recunoscut *responsabil* și că de *maladii psihice nu suferă*, fiind demonstrată indubitabil.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui V.Casianovici, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Colegiul penal atestă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă, va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Colegiul sesizează că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent vis-a-vis de aprecierea probelor au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Complementar, cu referire la argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina și că într-o astfel de situație urma să fie aplicate prevederile art.3 Cod penal, Colegiul menționează că, în contextul expus, norma invocată nu este pertinentă.

La fel, instanța de apel a luat în considerație încheierea Judecătorei Edineț din 18.02.2013, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea avocatului V.Martin împotriva ordonanței procurorului C.Gheras din 23.11.2013, privind refuzul în pornirea urmăririi penale în baza plîngerii formulate de avocat, prin care contestă acțiunile inspectorului poliției criminale a CPR Edineț N.Frecăuțan și, prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul a fost forțat să-și recunoască vina în săvîrșirea infracțiunilor incriminate, nu sînt întemeiate.

Astfel, din conținutul hotărîrilor recurate, rezultă că instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunilor incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivînd concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Colegiul penal reține că solicitările recurentului privind pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința inculpatului, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunilor imputate este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Astfel, instanța constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la argumentul recurentului, precum că instanțele de judecată eronat au stabilit concursul ideal de infracțiune și eronat au individualizat pedeapsa penală, Colegiul penal relevă că, inculpatul a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) și 151 alin.(4) Cod penal, tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății persoanei atacate și, respectiv, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei.

Colegiul penal precizează că, potrivit legislației în vigoare, în sensul dispozițiilor art.188 Cod penal, prin „*atac*” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sînt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Dacă atacul de tîlhărie a fost însoțit de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății victimei, fapta urmează să se califice în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, iar dacă ulterior a survenit decesul victimei încadrarea se va face și în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal reiterează că inculpatul, avînd scopul sustragerii bunurilor materiale ale părții vătămate N.Curtiș, a pătruns în casa acesteia, a atacat-o, aplicîndu-i multiple lovituri cu pumnii în cap și diferite părți ale corpului, inclusiv i-a aplicat lovituri cu un cuțit, cauzîndu-i vătămări corporale periculoase pentru viața și sănătatea ei, sustrăgînd din casă mijloace bănești în sumă de 700 lei, acțiuni în rezultatul cărora, ulterior, a survenit decesul părții vătămate.

Avînd în vedere că, prin materialul probator administrat la prezenta cauză penală a fost stabilită cu certitudine vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, precum și că decesul părții vătămate a survenit în urma vătămărilor

periculoase pentru viața și sănătatea ei, aplicate de către acesta, instanțele de judecată corect au încadrat acțiunile inculpatului, inclusiv, în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

Reținând cele relatate, Colegiul penal constată că, criticile aduse de partea apărării, precum că în cauză a fost încălcat art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, inculpatului fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, invocând că hotărîrea instanței nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciind circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentîndu-și hotărîrea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 84-85 Cod penal, în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora acesta a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă, individualizată conform prevederilor legale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Casianovici Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, în cauză penală în privința lui Casianovici Victor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 13 iulie 2016.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun